

IVÁN & HADOUM

Ian de la Rosa, 2026

1777

ESTREA EN NUMAX: 27.06.2026 | V.O.S.E. | +12 | 101 min

Iván namora de Hadoum, unha nova compañeira, no internadoiro de Almería onde ambos traballan. Con todo, o seu anhelado ascenso laboral interferirá na súa relación, forzándoo a decidir que tipo de persoa quere ser.

«Unha oda de amor á convivencia desde a experiencia trans»

Luis Martínez, EL MUNDO

Unha historia de amor clásica, con personaxes que non o son

Por Ian de la Rosa

Iván & Hadoum é unha película na que os corpos e o seu desexo ocupan o centro da historia. Dous corpos que deciden amarse a pesar das dificultades, nunha paisaxe que navega entre o deserto, o mar e os invernadoiros. Como guionista, director e espectador, sentía que o cinema tiña unha débeda. Como moitas persoas trans da miña xeración, crecín sen referentes nas películas. Referentes de personaxes que se parecían a min ou ao meu corpo, ou que amasen da forma na que eu amaba. Se non se representan os nosos corpos sendo desexados ou amados, non viviremos unha vida plena. Sentía a necesidade de facer esta película para que todos os corpos teñan o dereito de ser desexados e amados. Desta pulsión nace esta película.

Contada da forma máis sinxela e profunda posible, o empeño estivo en construír unha historia de amor clásica, con personaxes que non o son. En tempos onde o odio parece conquistalo todo, a maior revolución posible é amarnos da forma máis valente e rabiosa á que poidamos aspirar. Iso é o que queríamos que fose *Iván & Hadoum*: unha película refuxio para as persoas que aínda cren que o amor, e o cinema, son capaces de transformar o mundo. Xa desde a miña curtametraxe *Víctor xx*, pensei en poder rodar algún día esta historia de amor. Alí, expuña a relación entre un mozo trans, que acaba de descubrir o seu xénero, cunha moza hispano-marroquí, a cal non acepta as ganas de explorar o xénero do protagonista. Se na curtametraxe o conflito residía no feito trans do protagonista, *Iván & Hadoum* é o meu xeito de contestalo: esta vez, os amantes son máis que capaces de vivir o seu amor. E así como en *Víctor xx* xacía a semente desta película, máis tarde planeei a miña curtametraxe *Farrucas* pensando no personaxe de Hadoum. Protagonizado por catro mozas que comparten raíces marroquís, “payas” e xitanas, poñía no centro as arestas que eu identifico como a base da cultura andalusí na que nacín e á que pertenzo, e que tamén retratei en *Iván & Hadoum*.

Atopar os dous protagonistas foi un reto porque os seus perfís non son comúns na industria cinematográfica. Os personaxes de Iván e de Hadoum son personaxes infrarepresentados, e isto fai que non exista unha gran canteira de intérpretes con estes perfís. Por iso, fixemos un cásting aberto a través de todos os medios posibles: redes sociais, anuncios, preguntando a amigas de amigas, etc. Buscábamos a dous protagonistas cuxas interpretacións e química fixesen que o filme respirase un desexo e atracción que fixesen totalmente verosímil a historia de amor entre os dous, e así é como atopamos a Silver Chicón e a Herminia Loh. Os dous teñen unha xenerosidade e escoita xenuínas que logran que o amor que viven transcenda a pantalla e abrace o espectador. Isto pode conseguirse, por unha banda, grazas a contar cuns intérpretes que, aínda sendo noveis, teñen unha intuición marabillosa, e polo outro, co traballo de creación de personaxe que fixemos durante os meses de ensaio previos á rodaxe.

Tiven moita sorte con todas as persoas que traballaron nesta película, con quen compartín procesos que poden chegar a ser moi duros, física e emocionalmente, aínda que tamén moi íntimos. Para min era moi especial subirnos á furgoneta para localizar e mostrar o lugar onde eu me criara. Aínda que a película sexa unha ficción, é innegable que eu estou moi conectado aos personaxes e ao lugar onde sucede, Almería: o vento de Poñente e Levante, a sinfonía mecánica da almacén onde traballan os protagonistas, o deserto e as súas chicharras.